

Sygn. akt I C 256/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Natalia Kierznikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016r.

na rozprawie

sprawy z powództwa E. D.(...) w G.

przeciwko M. I.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 2.600 zł (dwa tysiące sześćset złotych);
2. zasądza od M. I. na rzecz E. D. (...)w G. kwotę 25.867,33 zł (dwadzieścia pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt siedem złotych trzydzieści trzy grosze) wraz z odsetkami:
  - od dnia 8 października 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. w wysokości odsetek ustawowych,
  - od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 19 maja 2016r. w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;
3. zasądzone w punkcie drugim świadczenie rozkłada na 54 raty miesięczne, płatne do 15 – go (piętnastego) dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się wyroku, w tym: pierwsza rata w kwocie 367,33 zł (trzysta sześćdziesiąt siedem złotych trzydzieści trzy grosze), raty od drugiej do pięćdziesiątej drugiej włącznie po 500 zł (pięćset złotych), raty pięćdziesiąta trzecia i pięćdziesiąta czwarta, obejmujące należność z tytułu odsetek obliczonych w sposób określony w punkcie 2 wyroku, po 588,21 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia jeden groszy),
wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat od pierwszej do pięćdziesiątej drugiej włącznie;
4. zasądza od M. I. na rzecz E. D. (...) w G. kwotę 3.841 zł (trzy tysiące osiemset czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 256/16

UZASADNIENIE

Powód E. D. (...) domagał się zasądzenia od pozwanego M. I. kwoty 28.467,33 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto zasądzenia zwrotu kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Roszczenie swoje powód wywodził z zawartej z pierwotnym wierzycielem (...) Bank (...) S.A. (dawniej (...) Bank S.A. we W.) umowy przelewu wierzytelności, na podstawie

której nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego wynikającą z umowy kredytu z dnia 4 września 2008 r. nr (...). Na kwotę 28.467,33 zł składają się: kwota 11.439,77 zł tytułem pozostałego do spłaty kapitału, kwota 1.034,35 zł – suma odsetek umownych naliczonych od kapitału w okresie od 5 września 2008 r. do dnia 24 sierpnia 2010 r., kwota 14.966,44 zł – tytułem skapitalizowanych odsetek karnych oraz kwota 1.026,77 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych od dnia cesji do dnia wniesienia pozwu.

Nakazem zapłaty z dnia 1 grudnia 2015 r., Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty został przez stronę pozwaną wywiedziony sprzeciw, w którym pozwany zaskarżył nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa i ustalenie ugody dotyczącej spłaty zadłużenia w ratach, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż nie kwestionuje faktu zawarcia umowy oraz tego, że nie wywiązał się z jej warunków. Wskazał, iż od stycznia 2016 r. będzie wpłacać na konto wskazane przez powoda kwotę 500 zł. Podniósł, że liczy na możliwość zawarcia ugody przez strony i rozłożenie roszczenia na raty.

Pismami z dnia 3 marca 2016 r. oraz 26 kwietnia 2015 r. powód dokonał częściowego cofnięcia pozwu, zrzekając się roszczenia w zakresie kwoty łącznej 2.600,00 zł. Powód przychylił się do wniosku pozwanego o rozłożenie roszczenia na raty, np. w wysokości 500,00 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. we W., w dniu 4 września 2008 r., zawarł z M. I. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 33.439,39 zł.

(dowód: umowa pożyczki gotówkowej nr (...), k. 19 – 22)

W związku z niewywiązywaniem się M. I. z umowy, została ona wypowiedziana a następnie wierzyciel wystawił w dniu 16 września 2010 r. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności co do kwoty 92.125,44 zł, postanowieniem z 13 czerwca 2011 r. (sygn. akt II Co 2085/11). Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego wierzyciel wszczął egzekucję, jednak postępowanie zostało umorzone.

(niesporne, nadto dowód: bte, k.23-24; postanowienie, k. 25-26)

Umową cesji z dnia 29 września 2014 r. (...) Bank (...) S.A. we W. przeniósł na rzecz E. D. (...) wierzytelność przysługującą mu od pozwanego, a wynikającą z umowy pożyczki nr (...). Zadłużenie całkowite pozwanego wynosiło 28.749,42 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika, k. 27 – 30)

W toku procesu pozwany częściowo spełnił świadczenie objęte żądaniem pozwu, uiszczając na rzecz powoda - do dnia 15 kwietnia 2016 r. – łącznie kwotę 2.600,00 zł.

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne były w sprawie zasadniczo bezsporne. Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na załączonych do akt dokumentach oraz kopiach dokumentów, w szczególności na kopii umowy pożyczki gotówkowej i umowy przelewu wierzytelności. Sąd nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności.

Wskazać należy w tym miejscu, że pozwany wzywany był do stawiennictwa w Sądzie, celem przesłuchania w charakterze strony. W dacie rozprawy, już po jej zamknięciu pozwany stawił się, oświadczając, iż omyłkowo udał się do Biura Kombatantów zamiast do Sądu i chciałby złożyć zeznania w sprawie. Z tego powodu w wyznaczonym

terminie publikacyjnym rozprawa została otwarta na nowo, zaś M. I. ponownie wezwano na termin. Pozwany jednak nie stawiał się, w związku z czym Sąd nie przeprowadził dowodu z przesłuchania strony, opierając się na dowodach z dokumentów i uznając, że pozwany dokonał na rzecz powoda wpłat w wysokości odpowiadającej kwocie, w zakresie której postępowanie umorzono.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia był art. 720 § 1 kc, zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W trakcie trwania postępowania pozwany rozpoczął spłacanie swojego długu względem powoda, uiszczając na jego rachunek kwotę 2.600,00 zł w ratach. Z tego powodu powód pismami z dnia 3 marca 2016 r. oraz 26 kwietnia 2016 r. cofnął ze skutkiem prawnym powództwo w zakresie wskazanej wyżej kwoty. Z tego też względu Sąd w pkt 1. wyroku, zgodnie z art. 355 § 1 kpc umorzył postępowanie w zakresie kwoty 2.600,00 zł.

Zważyć należy, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności wobec powoda, jako następcy prawnego banku, z którym zawarł umowę pożyczki; domagał się jedynie rozłożenia spłaty należności na raty, czemu nie sprzeciwił się powód. Dlatego też Sąd w części niespornej, stosownie do art. 229 i 230 kpc, dokonał ustaleń w zakresie istnienia zobowiązania i jego wysokości. Stąd Sąd uznał, że na dzień wyrokowania, pozwany zobowiązany był do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem pomniejszonej o należność, co do której powództwo cofnięto.

Jakkolwiek pozwany nie został, na skutek niestawiennictwa, przesłuchany na okoliczność swojej sytuacji materialnej, w ocenie Sądu istniały podstawy do uwzględnienia wniosku o rozłożenie należności na raty. Przemawia za tym okoliczność, że wierzyciel wnioskowi temu nie oponował, zaś pozwany de facto dokonuje już, w ratach, spłaty należności. Możliwość rozłożenia na raty zgłoszonej w pozwie należności dopuszcza art. 320 kpc, który stanowi, iż w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...).

Wskazać w tym miejscu należy, że dochodzona przez powoda należność wynika z umowy pożyczki gotówkowej, która miała być przez pozwanego spłacona w ratach, w wysokości z góry określonej, również w ustalonym terminie - do września 2012r. Z bankowego tytułu egzekucyjnego, załączonego do akt sprawy, wynika iż pozwany spłacił częściowo roszczenie, a fakt, iż prowadzone następnie postępowanie egzekucyjne umorzono, wskazuje, iż powodem zaprzestania spłaty długu była sytuacja materialna pozwanego. Jednak podtrzymuje on wolę spłaty zobowiązania, nie kwestionuje jego istnienia i swojego obowiązku rozliczenia z następcą prawnym banku. W ocenie Sądu, taka postawa pozwanego, przekonuje o tym, że uchybił on co prawda warunkom zawartej umowy, ale nie uchyła się od współpracy z powodem i wyraża wolę spłaty zobowiązania. Zadeklarował gotowość spłaty długu, w miesięcznych ratach po 500 zł każda.

Wszystko to przekonuje, że pozwany nie ma możliwości zapłaty na rzecz powoda zgłoszonej należności poprzez jednorazową zapłatę. Sam powód ma niewątpliwie tego świadomość, wyrażając zgodę na rozłożenie należności na raty w wysokości 500 zł miesięcznie.

Po rozważeniu wszystkich powyższych kwestii, Sąd uznał, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia rozłożenie dochodzonej należności na raty, a rozstrzygnięcie takie nie uchybia przepisowi art. 354 § 1 kc, ponieważ nie jest sprzeczne z treścią zobowiązania ani jego celem społeczno gospodarczym, jak również z zasadami współżycia społecznego. Podkreślenia wymaga natomiast to, że Sąd uwzględniając z jednej strony sytuację majątkową pozwanego i realne możliwości zapłaty na rzecz powoda miesięcznych rat, przy określeniu ich wysokości wziął pod uwagę również interes powoda i wartość rat określił na takim poziomie by spłata całego zadłużenia nastąpiła w najszybszym możliwym terminie. Sąd określił termin zapłaty rat na 15 dzień każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się wyroku, zobowiązując pozwanego do spłaty zadłużenia w ciągu 54 miesięcy. Zobowiązanie zostało rozłożone na 54 raty, pierwsza w kwocie 367,33 zł, każda następna po 500 zł, poza ostatnimi dwiema ratami, obejmującymi należności z tytułu odsetek ustawowych i ustawowych odsetek za opóźnienie obliczonych w sposób określony w pkt 2 wyroku w wysokości po 588,21 zł. W związku z rozłożeniem należności na raty, a tym samym ustaleniem, że od chwili wyrokowania wymagalność świadczenia uzależniona jest od nadejścia terminu

zapłaty kolejnej raty, Sąd w pkt. I przyznał odsetki do dnia 19 maja 2016 r. Celem zabezpieczenia interesów powoda, w razie opóźnienia w zapłacie, Sąd przyznał odsetki za czas tego opóźnienia od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w punktach 2. i 3. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 4. wyroku na podstawie przepisu art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 99 kpc i 108 § 1 kpc. Pozwany jako przegrywający sprawę, zobowiązany jest do zwrotu wszystkich kosztów procesu poniesionych przez powoda w wysokości 3.841 zł. Na koszty te składa się zwrot opłaty sądowej od pozwu w wysokości 1.424,00 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym, ustalone na kwotę 2.400,00 zł – stosownie do § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) – oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł).

Z/.

1. (...)

2. (...)

3. (...).